

BMP Needse Achterveld 2008

De dag van de fitissen

Op 13 april was de vierde inventarisatie van het Achterveld gepland. Er hadden zich veel personen aangemeld: Irene, Berend, Hans en Sonja die elk een deel meeliepen en de echte 'Die Hards' Jan, Willy, Geert en Bert die de totale 5 en een half uur (!!) vol maakte.

Opvallend toch weer hoe gevarieerd zo'n tocht door het bos is. Je kent de weg inmiddels als je broekzak, maar toch zijn er telkens weer verrassingen en dat maakt het inventariseren juist zo leuk.

De telling begon op een Christelijk tijdstip: om 2 minuten over 6. Willy en Geert kwamen op de fiets. Willy kon al meedelen dat hij aan de Visschemorsdijk een bosuilman en bosuylvrouw had gehoord. Toen de andere met de auto waren gearriveerd hoorden we al een mekkerende geit in de lucht: de watersnip die tijdens zijn baltsvlucht met gespreide staartveren omlaag vliegt en daardoor een typisch geluid produceert.

We startten bij punt A. We konden direct wat geelgorzen noteren. Vorige keer hadden we hier een nest van de boomleeuwerik waargenomen, op de grond, tussen de heide op een wat hoger stukje. Dit keer was het nest bezet, nauwelijks herkenbaar zat de boomleeuwerik op zijn nest. De verdorde bladeren rondom het nest camouflleerde hem uitstekend, maar na goed kijken wist Willy hem toch vast te leggen met zijn digitale camera.

Na een half uur sloot Berend zich aan bij de groep, hij kwam direct uit de nachtdienst. Links van het hoofdpad dat doorloopt naar de Schipbeek zagen we drie reeën bij de poel grazen, een bok met twee reeën. Evenlater hoorde we de eerste zwartkop van dit jaar. Bij de Schipbeek aangekomen stak Jan zijn handenwarmertje op, de rest nam een kop koffie.

Vervolgens liepen we verder door het natte berkenbos. Bert, die altijd heel opmerkzaam is en enigszins zijn eigen gang gaat tijdens de inventarisatie had nu wel een heel opmerkelijk uitspraak: Ik zie een heel bijzondere vogel.....(iedereen kijkt vol verwondering in de richting van Bert) een vliegende..... haas! (Tja Bert daar scoor je niet echt punten mee) Wel betrouwbaar was de waarneming van een wilde eend op eieren en ook een grauwe gans zat hier te broeden. Eenmaal uit dit natte berkenbos zagen we twee kleine bonte spechten. Irene en evenlater ook Hans en Berend verlieten hier de groep en Sonja kwam de heren versterken.

Koolmezen, roodborstjes, pimpelmezen, grote bonte specht, tjiftjaf, boompieper, boomklever, boomkruiper en geelgorzen werden door Jan driftig genoteerd. Ook zagen we nogmaals de drie reeën, nietsvermoedende liepen ze een stuk voor ons over de heide. Daarna kwamen we aan de achterzijde van de grote plas die langs de Visschemorsdijk ligt. Hierop zagen we een dodaars, naar later bleek zelfs twee!

Het was erg nat in dit gedeelte, het water kwam net tot onder de rond van de laarzen, over het algemeen hielden we de voeten droog. We kwamen wederom twee nesten tegen met eieren van de wilde eend. Het barstte hier

van de fitissen, zoveel dat het moeilijk was om te beoordelen of het om een nieuwe fitisging, of dat het de fitis was die je iets eerder al hoorde. Gek werd je ervan! Konden die beesten nou niet even hun snavel houden? Ook hier vlogen weer de watersnippen op en in mijn kijker kon ik de baltsvlucht mooi observeren. Terwijl de watersnip een duikvlucht nam en zijn staart spreidde hoorde je een soort roffelend geluid dat uit een blaasinstrument

zou kunnen komen, wat mij betreft lijkt het niet op een mekkerende geit. Bij een van de plassen zagen we nog een aangevreten meerkoet, half geplukt, maar misschien tijdens de vreetbui gestoord, want er zat nog best wat vlees

aan. Het moet wel een grote rover geweest zijn die de meerkoet te grazen heeft genomen.

Ook Bert was weer heel enthousiast over de watersnippen en terwijl hij enthousiast aan het vertellen was over deze soort, stak hij het gammele bruggetje gemaakt van berkentakken over. Opeens stokte zijn verhaal. 'Wat is er aan de hand, Bert?', vroeg Jan bezorgd. 'Ik breek het bruggetje af', zei een gesmoorde stem vanuit de bosjes. Ik was wat verder gelopen en zag prachtig hoe Bert met een been door het bruggetje krakte, op zijn gat terechtkwam en met een been 'klem' in het bruggetje bleef hangen, terwijl het water via zijn laars naar binnen liep. Echt genieten is dat, met die kerels op stap! Ik heb Bert toen tot aan de auto horen soppen in zijn laarzen.....

Behalve vogels zagen we ook nog twee dode beestjes. 'Ratten', dacht Jan,'ze liggen er al zeker twee weken'. Dat was inderdaad te ruiken. Maar ze hadden geen staart..... 'Mollen, misschien'opperde een ander. 'Dan moet je ze herkennen aan de poten '. Graafpoten waren niet te ontdekken. Nadat ik de kop een beetje geplet had, afgespoeld had in het water ('gatver...is dat normaal?', zeggen dan al die heren) bleek er een hazensnuitje herkenbaar met in het ondergebit twee kleine hazentandjes en bovenin nog geen gebit. Raadsel was opgelost: twee jonge dode hazen!

Tijdens de laatste koffiepauze zagen we twee wandelaars, ze waren bezig met een GPS tocht, op zoek naar de schat in het Achterveld. Dat is toch wat he: Loop je al 5 uur rond te dolen en heb je zelf nog nooit die schat gevonden. Ik wist niet dat er ook zo'n route in het Needse Achterveld liep! De wandelaars waren echte Tukkers, maar konden dit mooie gebied wel waarderen.

Aangezien de klok verder tikte, besloten we wat meer tempo in het geheel te zetten. Dat lukte aardig. In een uur tijd wisten we route C te lopen en om half 12 konden we dan ook weer tevreden naar huis.